ଟାଟା ଯନ୍ତ୍ରବିଦ୍ୟା ଏବଂ ରେଳ ଇଞ୍ଜିନ କୋ. ଲିମିଟେଡ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

ବନାମ

ଗଜାନନ ୱାଇ. ମାନ୍ଦ୍ରେକର

ମେ 5,1997

[କେ. ରାମାସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ଡି.ପି. ୱାଧୱା, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ଖାଉଟି ସୁରକ୍ଷା ଅଧିନିୟମ, 1986

ବ୍ୟାବସାୟିକ ଯାନ — ତ୍ରୁଟିପୂର୍ଣ୍ଣ ବୋଲି ଜଣାପଡ଼ିଲା — କ୍ଷତିପୂରଣ ଦାବି — ବ୍ୟବହାରକାରୀଙ୍କ ପ୍ରତି ଛାଡ —ରାଜ୍ୟ ଆୟୋଗ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା କ୍ଷତିପୂରଣ ଜାତୀୟ ଆୟୋଗଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇଅଛି — ଦର୍ଶାଯାଇଛି, ଯେତେବେଳେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିବା ତ୍ରୁଟିଗୁଡ଼ିକ ସହିତ ଯାନଟି ବ୍ୟବହୃତ ହେଉଥିଲା, ସେତେବେଳେ କ୍ରେତାଙ୍କୁ ଯାନ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଥିବା ହେତୁ ଛାଡ ପରେ ନିର୍ଭରତା ପତ୍ର ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କୁ ଭଲ ଅବସ୍ଥାରେ ଗାଡ଼ି ବିତରଣ କରାଯାଇନଥିବାରୁ କ୍ଷତିପୂରଣ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ — ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, କମିଶନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା କ୍ଷତିପୂରଣର ଏକ ତୃତୀୟାଂଶ ଗାଡ଼ିର ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ କାଟି ନିଆଯିବ — ଅବଶିଷ୍ଟ ରାଶି ପାଇଁ, ଆୟୋଗଙ୍କ ଆଦେଶ ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇଛି ।

ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ଅଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 3620/1997 ।

ଏଫ୍.ଏ. ସଂଖ୍ୟା 784/1994ରେ ଜାତୀୟ ଉପଭୋକ୍ତା ବିବାଦ ସମାଧାନ ଆୟୋଗ, ନୂଆଦିଲ୍ଲୀର 23.9.96 ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଜେବିଡି ଆଣ୍ଡ କୋ. ପାଇଁ ଏଫ୍.ଏସ୍. ନରିମାନ୍, ରବିନ୍ଦର ନାରାୟଣ, ଆଦିତ୍ୟ ନାରାୟଣ ଏବଂ ଅମିତାଭ ମାରୱା ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ଏ.କେ. ଗୋୟଲ ଏବଂ ଶୀଲା ଗୋୟଲ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା :

ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା । ଆମେ ଉଭୟ ପକ୍ଷର ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କୁ ଶୁଣିଛୁ ।

ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଅପିଲ, ସେପ୍ଟେମ୍ବର 23,1996 ରେ ଜାତୀୟ ଉପଭୋକ୍ତା ବିବାଦ ସମାଧାନ ଆୟୋଗ ଦ୍ୱାରା ଏଫ୍.ଏ. ସଂଖ୍ୟା 784/94 ରେ ପାରିତ ହୋଇଥିବା ଆଦେଶରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଛି ।

ଟାଟା ଇ.ଏନ୍.ଜି.ଜି. ଏବଂ ରେଳ ଇଞ୍ଜିନ କୋ. ବନାମ ଜି.ୱାଇ. ମାନ୍ଦ୍ରେକର

ଉତ୍ତରଦାତା ମେ 7,1991 ରେ ପଞ୍ଜୀକରଣ ସଂଖ୍ୟା SK 1210/B/36 ସହିତ ସାଧାରଣତଃ 'ଟିପର୍ ଟ୍ରକ୍' ଭାବରେ ଜଣାଶୁଣା ବାଣିଜ୍ୟିକ ଯାନଟିକୁ ସଂରକ୍ଷଣ କରିଥିଲେ । ସାଧାରଣ ବାଣିଜ୍ୟିକ ସୁଧ ହାରରେ ଏକ ରାଷ୍ଟ୍ରାୟତ୍ତ ବ୍ୟାଙ୍କରୁ ଋଣ ପାଇବା ପରେ ସେ ଏହି ଗାଡ଼ିଟି କିଣିଥିଲେ । 9, 000 କିଲୋମିଟର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଡ୍ରାଇଭର ତଥା ମାଲିକ ଭାବେ ଗାଡ଼ି ଚଳାଇବା ପରେ, ଏହା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା ଯେ ଟାୟାରଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯାଇଥିଲା, ଯାନର ସମ୍ମୁଖ ଅକ୍ଷ ପିନଗୁଡିକ ଠିକ ଭାବେ ଲଗାଯାଇନଥିଲା ; ଘଣ୍ଟା ପ୍ରତି 40 କି. ମି. ବେଗରେ ଯାନର କମ୍ପନ (ଖାଲି) ବହୁତ ଅଧିକ ଥିଲା କାରଣ କ୍ୟାବିନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଢିଲା ଥିଲା ଇତ୍ୟାଦି । ଆଠ ମାସ ପରେ 1992 ମସିହା ମାର୍ଚ୍ଚ 10 ତାରିଖରେ ସେ ତାଙ୍କ ଚିଠିରେ ଏହି ତ୍ରୁଟିଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ, ସେ ପ୍ରତିନିଧିଙ୍କୁ ସମ୍ବୋଧିତ କରିଥିବା ତାଙ୍କର ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଚିଠିରେ ଏହାକୁ ଦୋହରାଇଥିଲେ, ଯାହାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ସେ ଗାଡି କିଣିଥିଲେ । ପରିଶେଷରେ, ମେ 2,1992 ତାରିଖର ଚିଠି ଦ୍ୱାରା, ସେ ସୂଚିତ କରିଥିଲେ ଯେ, 18000 ରୁ 18500 କିଲୋମିଟର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାନ ଚଳାଇବା ସତ୍ତ୍ୱେ, ମରାମତି ସତ୍ତ୍ୱେ, ଯାନଟି ସମାନ ସମସ୍ୟା ସୃଷ୍ଟି କରୁଛି । ସେବାର ନିର୍ଭରତା ପତ୍ର ସତ୍ତ୍ୱେ, ସମସ୍ୟା ଦୂର ହୋଇନଥିଲା । ତେଣୁ ସେ ରାଜ୍ୟ ଆୟୋଗଙ୍କ ନିକଟରେ ଏକ ଅଭିଯୋଗ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ପ୍ରମାଣ ଉପରେ ବିଚାର କରିବା ପରେ ଏବଂ ଉଭୟ ପକ୍ଷର ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କୁ ଶୁଣିବା ପରେ ଆୟୋଗ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କଲେ ଯେ, ଅପିଲକାରୀ ଜୁଲାଇ 28,1992 ଠାରୁ ବାର୍ଷିକ 18 ପ୍ରତିଶତ ହାରରେ ସୁଧ ସହିତ ମୋଟ 4,81,132-17 ଟଙ୍କା ଦେବାକୁ ଦାୟୀ ଅଟନ୍ତି । ଜାତୀୟ ଆୟୋଗଙ୍କ ଅପିଲରେ ଏହା ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇଥିଲା । ତେଣୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଅପିଲ ।

ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ହାଜର ବିଜ୍ଞ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ଏଫ୍.ଏସ୍. ନରିମାନ୍ ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଛନ୍ତି ଯେ ଏହି ମାମଲାରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା କ୍ଷତିର ପରିମାଣ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ଉପରେ ଅପିଲକାରୀ ସେତେଟା ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଉନାହାନ୍ତି; ବରଂ, ସେମାନେ ସେହି ନୀତିକୁ ଯଥାର୍ଥ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି ଯାହା ଉପରେ ଏହି ପ୍ରକାରର ଅଭିଯୋଗରେ କ୍ଷତିପୂରଣ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଏ । ତାଙ୍କ କହିବା ଅନୁଯାୟୀ, ବିତରଣ ତାରିଖ ଠାରୁ 8 ମାସ ପରେ ଅଭିଯୋଗ କରାଯାଇଥିଲା; ତାହା ମଧ୍ୟ 18000 ରୁ 18500 କିଲୋମିଟର ଦୂରତା ଅତିକ୍ରମ କରିବା ପାଇଁ ଯାନ ବ୍ୟବହାର କରାଯିବା ପରେ ; 1992 ମସିହା ଅଗଷ୍ଟ ମାସରେ ଏହି ଅଭିଯୋଗ କରାଯାଇଥିଲା । 1993 ମସିହା ଏପ୍ରିଲ 10 ତାରିଖରେ ନିଯୁକ୍ତ ଆୟୁକ୍ତ ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ବିବୃତି ଦେଇଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ଗାଡ଼ିଟି

65000 କିଲୋମିଟର ଦୂରତା ଅତିକ୍ରମ କରିସାରିଥିଲା । 1994 ମସିହା ସେପ୍ଟେମ୍ବର 24 ତାରିଖରେ ରାଜ୍ୟ ଆୟୋଗ ଏହି ଆଦେଶ ପାରିତ କରିଥିଲେ, ଯେଉଁ ତାରିଖ ସୁଦ୍ଧା ଆହୁରି 25000ରୁ 30000 କିଲୋମିଟର ଦୂରତା ଅତିକ୍ରମ କରାଯାଇଥାଇପାରେ । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଯାନର ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ଆନୁପାତିକ ଛାଡ଼ ଦିଆଯାଇ ପାରିଥାନ୍ତା । ଆମେ ଏହି ଯୁକ୍ତିରେ ଦୃଢତା ଦେଖୁଅଛୁ । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ଉକ୍ତ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଗାଡ଼ିଟିକୁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଉଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ତ୍ରୁଟିଗୁଡ଼ିକ ଦର୍ଶାଯାଇଥିବା ସହିତ ଯାନଟି ବ୍ୟବହୃତ ହେଉଥିଲା, ସେତେବେଳେ କ୍ରେତାଙ୍କୁ ଯାନର ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ଛାଡ ପରେ ନିର୍ଭରତା ପତ୍ର ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କୁ ଭଲ ଅବସ୍ଥାରେ ଗାଡି ବିତରଣ କରାଯାଇନଥିବାରୁ କ୍ଷତିପୂରଣ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଆମେ ଭାବୁଛୁ ଯେ ଆୟୋଗ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା କ୍ଷତିପୂରଣର ଏକ ତୃତୀୟାଂଶ ପ୍ରଶ୍ନରେ ଥିବା ଅବଧି ପାଇଁ ଯାନର ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ପ୍ରତି ଛାଡ କରିଦିଆଯାଇପାରେ । ଅବଶିଷ୍ଟ ରାଶି ପାଇଁ, ଆୟୋଗଙ୍କ ଆଦେଶ ନିଶ୍ଚିତ ହେଉଅଛି ।

ତଦନୁସାରେ ଅପିଲକୁ ଆଂଶିକ ଭାବରେ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି । କୌଣସି ଖର୍ଚ୍ଚ ନାହିଁ ।

ଆର୍.ପି. ଅପିଲକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ।"

ଅନୁବାଦକ

କଲ୍ୟାଣକର ସାହୁ

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ